

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010133
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júna 2022, o odvolaní obžalovaného U. L. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/39/2021 zo dňa 8.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/39/2021 zo dňa 8.11.2021 bol obžalovaný U. L. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom období od roku 2017 do 24.2.2018, na presne nezistenom mieste v okrese Liptovský Mikuláš, vykonal viackrát pohlavný a orálny styk s maloletou T. T., nar. X. X. XXXX, pričom si ho zaznamenal v podobe videa s názvom „P. XXXX.J.“ o dĺžke trvania 27 minút a 24 sekúnd na fotoaparát Fuji film Finepix S1000, uloženého na pamäťovej karte ADATA 8 GB, zasunutej vo fotoaparáte č8q11812, zaistený ako stopa číslo 10, pri domovej prehliadke vo P. T. na U. ulici č. XX, zo dňa 6. 10. 2018, v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Pezinku, odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania, pod ČVS: ORP-320/1-VYS-PK-2018, pričom vedel, že maloletá T. T., nar. X. X. XXXX, mala v tom čase menej ako 15 rokov.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 368 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to fotoaparát Fujifilm Finepix S1000 č. 8Uq11812 so zasunutou kartou Adata 8Gb, notebook Toshiba Portege, R-700-176 Séria NO YA02660443H+ adaptér, harddisk zn. Toshiba 1TB, čiernej farby, SIN X52ETUKPT3FB.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.4.2019, sp.zn. 42T/1/2019, ktorým bol U. L. odsúdený podľa § 369 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. a), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné ambulantné sexuologické liečenie a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal maloletú poškodenú T.T., zastúpenú zákonným zástupcom, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný U. L. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 22.11.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24.11.2021, následne ho doplnil písomným podaním zo dňa 17.1.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19.1.2022, a to nasledovne:

Na hlavnom pojednávaní dňa 8.11.2021 urobil obžalovaný vyhlásenie o svojej vine v predmetnej veci, svoj skutok oľutoval a súd jeho vyhlásenie prijal. Za žalované skutky mu bol uložený trest odňatia slobody vo výške 4 roky v ústave s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci. Tento trest obžalovaný považuje za neprimerane tvrdý.

Skutku sa obžalovaný dopustil od r. 2017 do 24.2.2018. Žalovaný skutok bol pôvodne predmetom vyšetrovania na OR PZ Pezinok a následne bol z tohto vyšetrovania vylúčený a odstúpený na OR PZ Liptovský Mikuláš. Je však pravdou, že sa jedná o jedno ucelené konanie, ktoré prebiehalo v jednom časovom období do 24.2.2018.

Súd v Liptovskom Mikuláši mal pripojený predmetný spis z OS Pezinok - číslo: 42T/1/2019, kde bol obžalovanému uložený úhrnný trest 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci.

Obžalovaný je toho názoru, že vzhľadom na argumenty nižšie uvedené by s prihliadnutím na odstup času a dobu, ktorú obžalovaný strávil na slobode od svojho podmieneného prepustenia z VTOS Hrnčiarovce nad Parnou dňa 1.12.2020 prichádzalo do úvahy upustenie od uloženia súhrnného, prípadne ďalšieho trestu.

Uvedené skutky popísané v obžalobách a následne v rozsudkoch Okresných súdov Pezinok a Liptovský Mikuláš predstavujú jedno ucelené obdobie v živote obžalovaného, ktorý v tom čase hľadanie vlastnej sexuality riešil spôsobom, ktorý odporoval zákonu. Obžalovaný si je toho vedomý a naozaj svoj trest prijal zodpovedne a bez výhrad. O tomto svedčia aj jeho posudky počas výkonu väzby a výkonu trestu. Samotný ústav sa vyjadril, že jeho resocializačná prognóza je priaznivá a odporučil jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu, ktoré sa následne aj rozhodnutím OS Trnava dňa 1.12.2020 zrealizovalo. Okresný súd Liptovský Mikuláš argumentoval pri ukladaní trestu znaleckým posudkom znalca MUDr. Kollára z 8.11.2021, ktorý považoval pobyt obžalovaného na slobode za potenciálne nebezpečný. Slovo potenciálne zahŕňa čisto hypotetické možnosti, ktoré obžalovaný už viac než ročným pobytom na slobode úplne vyvrátil. Proti posudku MUDr. Kollára stoja vyjadrenia ústavu, kde obžalovaný vykonával svoj trest, ako aj znalecké posudky v konaní OS Pezinok 42T/1/2019, kde bol pribratý znalec psychológ PhDr. Anton Heretik CSc. v spolupráci s konzultantom RNDr. Mgr. R. B. PhD., ktorý vykonal PPG vyšetrenie, v ktorých konštatoval, že sa jedná o minoritné konania a obžalovaného charakterizoval ako heterosexuála s priaznivou a pozitívnou prognózou resocializácie a bez patologickej motivácie.

Obžalovaný sa po prepustení z VTOS zamestnal, viac ako rok pracuje a poukazuje na priaznivé posudky zamestnávateľa, ako aj posudky z miesta bydliska.

Obžalovaný mal vo svojom živote obdobie, ktoré viedlo k jeho odsúdeniu. Toto však už nechal za sebou, časť života strávil vo výkone trestu, zaradil sa do spoločnosti, svoje konanie úprimne oľutoval a podľa všetkých kritérií splnil podmienky, aby toto všetko bolo pri ukladaní trestu zohľadnené a súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného U. L. vyjadril písomným podaním zo dňa 22.2.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23.2.2022, pričom uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš, čo do výmery trestu odňatia slobody. Uloženie takéhoto trestu považuje, vzhľadom na závažnosť spáchaných zločinov a s prihliadnutím na osobu páchatel'a za adekvátne a zákonné.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde o odvolaní obžalovaného obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného U. L. bolo

podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. Z dôvodu, že obžalovaný U. L. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému U. L..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v jeho podstate stotožňuje.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestov obžalovanému postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona rešpektujúc zásady ukládania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život a podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť v podobe spáchania viacerých trestných činov, nakoľko táto bola premietnutá do použitia asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), ktorej uplatnenie predpokladá spáchanie viacerých trestných činov, a preto nemôže byť použitá dvakrát v neprospech obžalovaného, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa. Obžalovaný spáchal súdený skutok skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 42T/1/2019 zo dňa 15.4.2019, doručený 15.4.2019, právoplatný a vykonateľný 15.4.2019 a z tohto dôvodu mu ukladal súhrnný trest. Obžalovaný spáchal dvoma skutkami štyri úmyselné trestné činy, z ktorých tri sú zločinom, preto súd prvého stupňa správne postupoval podľa asperačnej zásady korigovanej nálezom Ústavného súdu SR. Trest sa ukladá podľa najprísnejšej trestnej sadzby za trestný čin zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorým je zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov. Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 42T/1/2019 zo dňa 15.4.2019, právoplatným toho istého dňa bol U. L. odsúdený za prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201a Tr. zák. a zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku trestného rozkazu. Uznesením Okresného súdu Trnava, sp.zn. 28PP/24/2020 zo dňa 1.12.2020 bol obžalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v konaní pod sp.zn. 42T/1/2019 s určením skúšobnej doby vo výmere 3 roky (do výkonu trestu odňatia slobody bola započítaná aj väzba, teda celkovo obžalovaný vykonal trest odňatia slobody od 6.10.2018 do 1.12.2020). Napokon okresný súd obžalovanému plne v súlade so zákonom ukladal trest ako trest súhrnný aplikujúc ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. Takto uložený trest odňatia slobody v kombinácii s trestom prepadnutia vecí považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu, ktorý u obžalovaného dostatočne splní účel trestu. Uložené tresty a ich vzájomné kombinácie podľa názoru krajského súdu v plnej miere

odzrkadľujú závažnosť spáchaných zločinov, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súčasne dostatočne vyjadrujú morálne odsúdeného obžalovaného spoločnosťou, preto zodpovedajú zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného o splnení zákonných podmienok podľa § 44 Tr. zák. na upustenie od uloženia súhrnného trestu, pričom podmienkou takéhoto zákonného postupu je, ak súd pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V prejednávanej veci takýto postup aj podľa názoru krajského súdu neprichádza do úvahy, práve vzhľadom na osobu obžalovaného a rozsah a závažnosť trestnej činnosti páchanej na osobe maloletej. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje na znalecký posudok o vyšetrení jeho duševného stavu v inej trestnej veci k jeho pobytu na slobode ako potenciálne nebezpečnému, krajský súd sa v tomto bode stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa na strane 4 a 6 rozsudku, kde sa súd vysporiadal s obsahom znaleckého posudku znalca MUDr. Kollára vzťahujúceho sa k aktuálne prejednávanej veci a hrozbe rizika recidívy v prípade absentujúceho náhľadu obžalovaného na protispoločenské konanie, ktoré je mu kladené za vinu so záverom o potrebe uloženia ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou.

Obžalovaný U. L. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Obžalovaný žalovaným skutkom spáchal dva trestné činy, a to zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák. V oboch prípadoch ide o úmyselné trestné činy. Navyiac, v prípade ukladania súhrnného trestu ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, kde obžalovaný bol v predchádzajúcom konaní uznaný vinným z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Tr. zák. a zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Obžalovanému teda v konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp.zn. 42T/1/2019 bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody a aktuálne sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za štyri trestné činy, z ktorých tri sú zločinom.

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia mesiacov.

Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by v žiadnom prípade na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný vo vyššej výmere, k strednej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (u obžalovaného by sa zohľadnil druh trestnej činnosti, jej závažnosť, spôsob spáchania trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že sa trestného činu dopúšťal na

maloletej obeti, t.j. osobe mladšej ako 15 rokov). Benefit vyhlásenia o vine u obžalovaného spočíval v tom, že mu bol v konečnom dôsledku uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Okresný súd správne obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, osobitne zohľadniac, že obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, ako aj uložený trest prepadnutia veci považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Dôvodom pre uloženie miernejšieho trestu obžalovanému, resp. upustenie od súhrnného trestu v žiadnom prípade nie je skutočnosť, že obžalovaný už bol podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Pezinok pod sp.zn. 42T/1/2019, vedie v skúšobnej dobe riadny život, riadne sa zamestnal a podľa vlastného vyjadrenia má kritický náhľad na spáchanú trestnú činnosť. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybné spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.